

សៀវភៅដានីយ៍លៃ - លខេមួយរយចិត្តសិបមួយ

លុបដៃអុកភូមិសាស្ត្រនយោបាយ៖ វ៉ាទីកង់ កុម្មុយនិស្តនិយម
និងការស្រវឹងរកអំណាចគ្រប់គ្រងពិភពលោក

Jeff Pippenger

2024-04-01

សៀវភៅ The Keys of This Blood: The Struggle for World Dominion Between Pope John Paul II, Mikhail Gorbachev, and the Capitalist West ត្រូវបាននិពន្ធជាដោយ Malachi Martin ហើយត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយជាលើកដំបូងនៅឆ្នាំ 1990។ Martin

ពិនិត្យពិចារណាអំពីគួនាទីរបស់ Pope John Paul II

ក្នុងនាមជាបុគ្គលបំបែកការណ៍មួយនៃក្នុងនយោបាយ និងការទូតសកល

ក្នុងអំឡុងពាក់កណ្តាលចុងក្រោយនៃសតវត្សទី 20។ លោកបានពិភាក្សាអំពីគួនាទីរបស់ សម្តេចប៉ាបក្នុងការដួលរលំនៃទ្វីបកុម្មុយនិស្តនៅអឺរ៉ុបខាងកើត។

សៀវភៅនេះបង្ហាញទស្សនៈភាគល្អិតមួយអំពីចលនាពានានា

ដ៏លាន់នាំឲ្យមានការសម្រេចបំពេញនៃខ្លួនស៊ីបេរី នៃ ដានីយ៍លៃ ១១

នៅពេលរលោចបញ្ចប់ ក្នុងឆ្នាំ 1989។

ម៉ាទីន វិភាគអំពីឱណមិកខាងក្នុងនៃសហភាពសូវៀតក្រោមការដឹកនាំរបស់ មីខាយអ៊ីល ហ្គត័រហាដូវ ដោយផ្អែកលើសេចក្តីសង្ខេបនៃនយោបាយ «glasnost» (ភាពបើកចំហ) និង «perestroika» (ការរៀបចំចរនាសម្ព័ន្ធទ្វីងវិញ) របស់ ហ្គត័រហាដូវ។

គាត់ពិភាក្សាអំពីបញ្ហាបុរេយមនានាដែលសហភាពសូវៀតកំពុងបុរេយមុខ

និងអំពីការប៉ុនប៉ងរបស់ ហ្គត័រហាដូវ ក្នុងការកែទម្រង់បុរេនុកុម្មុយនិស្ត។

គាត់សង្ខេបយល់អំពីភាពតានតឹងភូមិសាស្ត្រនយោបាយ

និងការតស៊ូដណ្តើមអំណាចរវាងសហភាពសូវៀត (ស្តេចខាងត្បូង—នាគ) វិហារកាតូលិក

(ស្តេចខាងជើង—សត្រូវសាហាវ) និងអ្វីដែលគាត់ហៅថា លោកខាងលិចមូលធននិយម

(កងទ័ពតំណាងរបស់ស្តេចខាងជើង—ហ្វែរកុលដៃកុលាយ)។

គាត់ពិភាក្សាអំពីផលប៉ះពាល់ខាងមនោគមវិជ្ជា ការស៊ើបការណ៍សម្ងាត់

និងបុរេបុត្តិការសម្ងាត់ដែលបានកំណត់លក្ខខណៈឲ្យយុគសម័យសង្គ្រាមត្រជាក់ ហើយពិ

និត្យមើលកិច្ចខិតខំប្តឹងប្តឹងរបស់ក្រុមសង្គមសេដ្ឋកិច្ចក្នុងការបង្កើតទម្រង់អនាគតរបស់ពិភពលោក។

ម៉ាទីនសង្កត់ធ្ងន់លើសារៈសំខាន់នៃសាសនាកាតូលិកក្នុងនាមជាកម្លាំងមួយនៃក្នុងនយោបាយ និងការទូតសកល។ គាត់អះអាងថា ពុរវិហារកាតូលិក

ក្រោមការដឹកនាំរបស់សម្តេចប៉ាប យ៉ូហាន ប៉ូល ទី២

បានដើរតួនាទីយ៉ាងសំខាន់បំផុតក្នុងការកំណត់ទិសដៅនៃប្រវត្តិសាស្ត្រ

ក្នុងអំឡុងពេលនេះ និងក្នុងការជះឥទ្ធិពលលើលទ្ធផលនៃសង្គ្រាមត្រជាក់។

គាត់ដាក់ឥទ្ធិពលរបស់យ៉ូហាន ប៉ូល

ក្នុងបរិបទនៃការបង្ហាញខ្លួនរបស់ពុរវិហារនាមៀននៅហ្គាទីម៉ា បុរេសេដ្ឋកិច្ចហុកាល់

ហើយកំណត់សម្គាល់អំពីឥទ្ធិពលរបស់ហ្គាទីម៉ាល្វីព្រឹត្តិការណ៍សកល

និងតួនាទីរបស់ពុរវិហារកាតូលិកក្នុងការកំណត់ទិសដៅនៃប្រវត្តិសាស្ត្រ។ ម៉ាទីនស្មានថា

ព្រឹត្តិការណ៍នៅហ្គាទីម៉ាមានន័យនយោបាយ និងនយសាស្ត្រភូមិនយោបាយយ៉ាងសំខាន់

ជាពិសេសនៅក្នុងបរិបទនយោបាយសង្គមគ្រប់គ្រង។

ម៉ាទីន ពិនិត្យពិចារណាអំពីអាថ៌កំបាំងទាំងបីនៃ ហ្សាទីម៉ា ដដែលគួរឲ្យអះអាងថា ព្រះនាងព្រហ្មមចារីម៉ារីបានបើកសម្តែងដល់កុមារអន្តរជាតិក្នុងឆ្នាំ 1917។ លោកសន្និដ្ឋានថា អាថ៌កំបាំងទីបី ដដែលដំបូងឡើយគួរឲ្យអះអាងថា អាថ៌កំបាំងទីបី ហើយទើបតែគួរឲ្យអះអាងថា ឆ្នាំ 2000 នោះ មានផ្ទុកការព្រមានបែបអវសានកាលអំពីអនាគតនៃសាសនាចក្រកាតូលិក និងពិភពលោក។ ម៉ាទីន អះអាងថា ព្រឹត្តិការណ៍នៃ ហ្សាទីម៉ា រួមទាំងការលេចមកបង្ហាញ និងសារដដែលព្រះនាងព្រហ្មមចារីម៉ារីបានបញ្ចូលមកនោះ មានន័យសំខាន់យ៉ាងខ្លាំងចំពោះនយោបាយសកល និងការតស៊ូរវាងលទ្ធកម្មមួយនិស្សិត និងមូលធននិយមក្នុងសម័យសង្គមគ្រប់គ្រង។

ម៉ាទីនបានលើកបង្ហាញគួរឲ្យរំលឹកសម្តែងចេញ យ៉ូហាន ប៉ូល ទី២ ជាបុគ្គលសំខាន់មួយក្នុងការបំពេញសម្រេចនៃនាយករដ្ឋមន្ត្រីហ្សាទីម៉ា។ លោកបានសន្និដ្ឋានថា យ៉ូហាន ប៉ូល ទី២ បានយល់ឃើញខ្ពស់ឯងថាជា «អភិបាលជាសង្គមសុល្យោកពាក្យ» ដដែលគួរឲ្យអះអាងថា ក្នុងអាថ៌កំបាំងទីបីនៃហ្សាទីម៉ា ហើយថា ព្រះសង្ឃរាជ្យរបស់លោក គឺជាបេសកកម្មមួយដ៏មិស្សិមបុរាណមុខនឹងកម្ពុជានៃអំពើអាក្រក់ និងលើកកម្ពស់ការកែប្រែដោយមិនខាងវិញ្ញាណនៅក្នុងព្រះសហគមន៍កាតូលិក និងក្នុងសង្គមទូទៅ។

ម៉ាទីនបានផ្តល់យោបល់ថា សារនានានៃហ្សាទីម៉ា បានសង្កត់ធ្ងន់លើសារៈសំខាន់នៃសង្គមខាងវិញ្ញាណ និងលើតម្លៃការឲ្យសាសនាចក្រកាតូលិកបុរាណមុខនឹងកម្ពុជានៃអំពើអាក្រក់ ទាំងនៅក្នុង និងនៅខាងក្រៅសាសនាចក្រ។ គាត់អះអាងថា ព្រឹត្តិការណ៍នៃហ្សាទីម៉ា បានផ្តល់នូវក្របខណ្ឌខាងវិញ្ញាណ និងសីលធម៌មួយ សម្រាប់ការយល់ដឹង និងការដោះស្រាយបញ្ហាបុរាណមនោនាសន៍ក្នុងបុរាណមុខមនុស្សជាតិនៅក្នុងពិភពសម័យទំនើប។ សារនានានៃហ្សាទីម៉ា គំណាងឲ្យសារសាតាំង ដដែលកំណត់លក្ខខណ្ឌឲ្យសាសនាកាតូលិកទទួលយកសាតាំងជាព្រះគ្រីស្ទ នៅពេលដែលវា «ក្នុងព្រះអង្គ» ជាព្រះគ្រីស្ទ នៅក្រីក្រយុទ្ធអាទិក្សដដែលនឹងមកដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ។

សាតាំងនឹងផ្ទុកអំពើអាក្រក់ដូចជាដូចជាប្រើប្រាស់បញ្ញាឆ្លើយតបអន្តរជាតិដដែលនៃលើកនៃដី។ វិញ្ញាណនិយមនឹងបំពេញកិច្ចការរបស់វា ដោយផ្ទុកនូវមនុស្សសុលាប័ត្រគួរឲ្យអះអាងថា ក្នុងឆ្នាំ 1917។ សុច្ឆន្ទៈសាសនាទាំងឡាយដែលបដិសេធមិនព្រមស្តាប់សារព្រមានរបស់ព្រះ នឹងស្ថិតនៅក្នុងការបោះបង្គោលបញ្ញាឆ្លើយតបយ៉ាងខ្លាំង ហើយនឹងប្តូរជាមួយអំណាចសីលធម៌ដូចជាប្រើប្រាស់បញ្ញាឆ្លើយតបបរិសុទ្ធ។ ពួកសាសនាចក្រកាតូលិកនឹងប្តូរជាមួយអំណាចសម្តែងចេញ ក្នុងការប្រើប្រាស់បញ្ញាឆ្លើយតបបរិសុទ្ធរបស់ព្រះដដែលកាន់តាមបញ្ញាឆ្លើយតប នេះគឺជាអំណាចនោះឯង ដែលបង្កើតជាបុរាណមនោនាសន៍ក្នុងការប្រើប្រាស់បញ្ញាឆ្លើយតប ដដែលនឹងអនុវត្តអំណាចដ៏ដាច់ខាងវិញ្ញាណលើសិការរបស់មនុស្ស។

«វាមានសុនដៃពីរដូចកូនចង្កៀម ហើយវានិយាយដូចនាគ»។
ទោះបីជាបុរាណខ្មែរបានដឹងថាអ្នកដទៃតាមព្រះកូនចង្កៀមរបស់ព្រះក៏ដោយ
មនុស្សទាំងឡាយក៏ត្រូវបានជ្រៀតជ្រែកដោយវិញ្ញាណរបស់នាគ។
ពួកគេអះអាងថាសុភាពរាបសា និងបន្ទាបខ្លួន ប៉ុន្តែពួកគេនិយាយ
និងតាក់តែងច្បាប់ដោយវិញ្ញាណរបស់សាតាំង
ដោយបង្ហាញតាមរយៈការប្រព្រឹត្តរបស់ពួកគេថា
ពួកគេផ្ទុយសុទ្ធជាពិតពីអ្វីដែលពួកគេអះអាងថាជា។ អំណាចដ៏ល្អដូចកូនចង្កៀមនេះ
រួមសម្ព័ន្ធជាមួយនាគ
ក្នុងការផ្សព្វផ្សាយសុភមង្គលនិងអនុភាពកាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ
និងមានសក្ខីភាពរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។
ហើយសាតាំងក៏រួមសម្ព័ន្ធជាមួយពួកប្រូតេស្តង់ និងពួកប៉ាបនិយម
ដោយប្រព្រឹត្តសហការជាមួយពួកគេក្នុងនាមជាព្រះនៃលោកិយនេះ
បង្កគាប់ដល់មនុស្សទាំងឡាយដូចជាពួកគេជារាស្ត្រនៃគររបស់វា
ដដែលត្រូវឲ្យវាចាត់ចែង គ្រប់គ្រង និងត្រួតត្រាតាមចិត្តរបស់វា។

«បុរសនិមន្តមនុស្សមិនព្រមយល់ស្របដើម្បីបិទនូវឈ្មោះបញ្ញត្តិរបស់ព្រះទេ
នោះវិញ្ញាណរបស់នាគត្រូវបានបង្ហាញឲ្យយើងឃើញ។ ពួកគេត្រូវបានឃុំឃាំង
នាំមកនោះមុខកុមារប៊ុកសា ហើយត្រូវពិន័យជាប្រាកដ។ “វាបង្កឱ្យមនុស្សទាំងអស់
ទាំងកូនទាំងធំ ទាំងអ្នកមានទាំងអ្នកក្រ ទាំងអ្នកសិទ្ធិទាំងអ្នកជាប់បម្រើ
ឲ្យទទួលសញ្ញាមួយនៃលើសស្មៃតាំងរបស់ពួកគេ ឬនៃលើសដាសរបស់ពួកគេ” [រ៉ូមេនៈ
13:16]។ “វាមានអំណាចឲ្យដង្ហើមដើរក្នុងល្បឿនស្របគ្នា
ដើម្បីបិទឲ្យប្រសព្វសាហាវនោះអាចនិយាយបាន
ហើយផ្ទុយឲ្យអស់អ្នកណាដែលមិនចង់បង្កប់សក្ខីភាពសាហាវ ត្រូវបានសម្លាប់” [ខ
15]។ ដូច្នេះ សាតាំងបានឆក់យកសិទ្ធិអំណាចដ៏ល្អជាព្រះរាជសិទ្ធិរបស់ព្រះយេស៊ូវ។
មនុស្សនៃអំពើហិង្សាអង្កេតយន្តការលើបល្ល័ង្ករបស់ព្រះ បុរាណខ្មែរបានដឹងថាព្រះ
ហើយប្រព្រឹត្តខ្លួនលើសព្វព្រះ»។ Manuscript Releases, volume 14, 162.

មហេសីនិងព្រះគ្រីស្ទ គឺជានិមិត្តសញ្ញាសំដៅទាំងសម្បត្តិចេតនាបែបនៃទីក្រុងរ៉ូម និងសាតាំង
ដុបិតសម្បត្តិចេតនាបែបនៃទីក្រុងរ៉ូម គឺជាគំរោងរបស់សាតាំងនៃលើសនៃដី។ «ដោយដូច្នេះ
សាតាំងបានដណ្តើមយកសិទ្ធិអំណាចពិសេសរបស់ព្រះយេស៊ូវ។ មនុស្សនៃអំពើហិង្សា
អង្កេតយន្តការលើបល្ល័ង្ករបស់ព្រះ បុរាណខ្មែរបានដឹងថាព្រះ ហើយប្រព្រឹត្តលើសព្វព្រះ»។
សាតាំងមានបំណងគ្រប់គ្រងពិភពលោកយ៉ាងពេញលេញ នៅពេលវាចូលកាន់អំណាច
ដល់ចុងភាពនិងបញ្ចេញ «មនុស្សទាំងឡាយ ដូចជាពួកគេជារាស្ត្រនៃគររបស់វា
ដដែលត្រូវបានចាត់ចែង គ្រប់គ្រង និងត្រួតត្រាតាមដៃវាពេញចិត្ត»។
ដើម្បីបិទឲ្យមានបល្ល័ង្កខាងសាសនាសម្រាប់គ្រប់គ្រង
វាបានបង្កកើតសាសនាចក្រកាតូលិក
ហើយដើម្បីបិទឲ្យមានបល្ល័ង្កខាងនយោបាយសម្រាប់គ្រប់គ្រង
វាបានបង្កកើតអង្គការសហប្រជាជាតិ។

«ការសម្របសម្រួលរវាងសាសនាពហុទេវនិយម និងសាសនាគ្រីស្ទនេះ បាននាំឲ្យកើតមាន
“មនុស្សនៃអំពើហិង្សា” ដែលបានទាញទុកជាមុនក្នុងព្រះបន្ទូលទំនាយថា
ជាអ្នកប្រឆាំងនឹងព្រះ និងលើកតម្កល់ខ្លួនឡើងខ្ពស់ជាងព្រះ។
បុរសនៃសាសនាកុលដៃកុលាយដ៏ធំសម្បូរដ៏មន្ត្រី
គឺជាស្ថានដ៏ល្អនៃអំណាចសាតាំង—ជាអ្នកអនុសាវរីយ៍នៃការខិតខំរបស់វា
ដើម្បីអង្កេតយន្តការលើបល្ល័ង្ក ហើយគ្រប់គ្រងផែនដីតាមឆន្ទៈរបស់វា»។ The Great

អព្យាក្ខរកម្មនៃហ្វែរទីម៉ា និងពាក្យទំនាយសាតាំងរបស់វា គឺជាអ្វីដែលសាតាំងបានប្រើ
ដើម្បីបំភ្លឺបំបិទទំនាយមួយ ដែលអនុញ្ញាតឱ្យសាសនាកាតូលិកប្រគល់ព្រះវិហាររបស់ខ្លួន
និព្វលក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់វាយ៉ាងឆាប់រហ័ស នៅពេលវាលចេមក
ហើយក្នុងបន្ទប់ខ្លួនជាព្រះគ្រីស្ទ។ ការក្នុងបន្ទប់ខ្លួនជាព្រះគ្រីស្ទរបស់វា
ចាប់ផ្តើមនៅពេលឆាប់ៗខាងមុខនៃច្បាប់ថ្មីអាទិត្យ
ដែលត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងខនីដបំប៉នមួយ ខនីមុនព្រឹក ខនីសាមសិបមួយ
និងខនីសែបមួយ នៃដានីយ៍លែ ជំពូកដប់មួយ។

«តាមរយៈក្រឹត្យដែលបង្កឱ្យស្តាប់នាស្តីថាភាពរបស់សម្តេចប៉ាប
ដោយរំលោភលើក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះ
នោះជាតិរបស់យើងនឹងផ្តាច់ខ្លួននាចេញពីសច្ចក្រឹត្យសុចរិតទាំងស្រុង។
នៅពេលដែលពួកស្តេចនឹងមិននឹងលាតដៃរបស់នាងឆ្មារកាត់ផ្តាច់ដ៏ធំ
ដើម្បីបិទបាំងនៃអំណាចយ៉ាង នៅពេលដែលនាងនឹងលូកដៃកាត់អនុលង្គឡើង
ដើម្បីបិទបាំងដៃមួយនឹងវិញ្ញាណនិយម នៅពេលដែល
ស្តេចក្រោមឥទ្ធិពលនៃសហភាពប៊ីជាន់នេះ
ប្រទេសរបស់យើងនឹងបដិសេធក្របគំរោងការណ៍នៃប្រជាមនុស្សប្រឆាំងខ្លួន
ក្នុងនាមជាឧបាសិកាពួកស្តេច និងសាធារណរដ្ឋ
ហើយនឹងរៀបចំផ្សេងៗសម្រាប់ការផ្តល់សេចក្តីសុខភាពក្នុងក្រុម
និងការបំបាត់របស់សម្តេចប៉ាប នោះយើងអាចដឹងថា
ពេលវេលាសម្រាប់ការប្រព្រឹត្តការយ៉ាងអស្ចារ្យរបស់សាតាំងបានមកដល់ហើយ
ហើយទីបញ្ចប់ក៏ជិតមកដល់ហើយ»។ Testimonies, volume 5, 451.

នៅពេលច្បាប់ថ្មីអាទិត្យត្រូវបានអនុវត្តនៅសហរដ្ឋអាមេរិក
«ពេលវេលាបានមកដល់សម្រាប់ការប្រព្រឹត្តការអស្ចារ្យរបស់សាតាំង»។ នៅក្នុងវិវរណៈ
ជំពូកទីដប់បី ខនីដប់មួយ សហរដ្ឋអាមេរិក «និយាយ» ដូចជានាគ
ហើយបន្ទាប់មកនៅក្នុងខនីដប់បី
ដែលគ្មានតែបញ្ជាក់អំពីអ្វីដែលកើតឡើងនៅពេលសហរដ្ឋអាមេរិក «និយាយ»
ដោយអនុម័តច្បាប់ថ្មីអាទិត្យ នោះសាតាំងលចេមកហៅក្នុងចុងឱ្យចុះពីស្តេចស្តេច។

«ពួកអ្នកបម្រើរបស់ព្រះ ដោយមានមុខមាត់ក្នុងចុង
ហើយចង់ដឹងដោយការខ្វះខាតបរិសុទ្ធ នឹងប្រញាប់ពីកន្លែងមួយទៅកន្លែងមួយ
ដើម្បីប្រកាសសារពីស្តេចស្តេច។ ដោយសំឡេងរាប់ពាន់ នៅទូទាំងផែនដី
សច្ចក្រឹត្យមាននឹងត្រូវបានប្រកាស។ អព្យាក្ខរកម្មនានានឹងត្រូវបានផ្ទេរឡើង
អ្នកជំនីនឹងត្រូវបានព្យាបាល
ហើយទីសម្គាល់និងការអស្ចារ្យនានានឹងដើរតាមពួកអ្នកដទៃ។
សាតាំងក៏ផ្ទេរការដៃ ដោយការអស្ចារ្យក្នុងក្រុម
ទាំងមូលក្នុងចុងពិលីមីយេមកចុះនៅចំពោះមុខមនុស្សសង្គមដ៏វិវរណៈ 13:13។
ដូចនេះ ប្រជាជននៅលើផែនដីនឹងត្រូវបាននាំឱ្យប្រកាន់ជំហររបស់ខ្លួន»។ The Great
Controversy, 611, 612.

សារនានាហ្វែរទីម៉ា ត្រូវបានបញ្ជាក់ដោយអព្យាក្ខរកម្មមួយ
ដែលកាសតែឧបាសិកាអធិអិស្តេនីយម ដែលបានចូលរួមក្នុងហេតុការណ៍នោះ
ដើម្បីបដិសេធការអះអាងទាំងឡាយដែលបានផ្ទេរឡើងអំពីអ្វីដែលគេហៅថា

ព្រះនាងម៉ារីយ៉ាព្រហ្មចារី មានមកសួរសុខទុក្ខកុមារទាំងបី នៅថ្ងៃដប់បីនៃខែវិច្ឆិកា
ចាប់ពីខែឧសភា រហូតដល់អពុតហេតុនៅថ្ងៃទី 13 ខែតុលា ឆ្នាំ 1917
មានផុតសក្ខីកម្ម។ អង្គការព័ត៌មានអធិស្ឋាននិយមទាំងអស់
ដែលមានវត្តមាននៅហ្សឺណែវ នៅពេលអពុតហេតុនោះ
បានបញ្ជាក់អំពីហេតុការណ៍នោះ។ វាជាអពុតហេតុពិតប្រាកដមួយ (របស់សាតាំង)។

ដូចដែល ម៉ាឡាគី ម៉ាទីន បានកំណត់សម្គាល់នៅក្នុងសង្ខេបរបស់គាត់ សម្រាប់
យ៉ូហាន ប៉ូល ទី២ គួរមានដឹកនាំដោយការលះបង់ចិត្តរបស់ទ្រង់ចំពោះ ម៉ារី នៃ ហ្សឺណែវ។
ទំនាយសម្ងាត់នៃ ហ្សឺណែវ ដែលមិនគួរមានប្រើបង្ហាញរហូតដល់ឆ្នាំ ២០០០ នោះ
ជាកត្តាដ៏សំខាន់នៃទំនាយរបស់សាតាំង ប៉ុន្តែនៅក្នុងថ្ងៃក្រោយ
ព្រះយេស៊ូវបានឲ្យដឹងដល់បងក្រីក្រឡើងមុតងទៀត។
សង្ខេបរបស់ប៉ូលបាននៅក្នុងព្រះគម្ពីរ
ដែលជាសង្ខេបដ៏ប្លែកដ៏ល្អបំផុតសម្រាប់សេចក្តីសរសេរ គឺជាសង្ខេបរបស់
ហើយវាបញ្ជាក់ថា យ៉ូហាន ដែលតំណាងឲ្យមនុស្សសម្បូននៃសិល្បៈបួនពាន់នាក់
ពីព្រោះទំនាយទាំងអស់គួរមានបំពេញយ៉ាងពេញលេញបំផុតនៅក្នុងថ្ងៃក្រោយ។
សាតាំង នៅក្នុងរឿងរបស់យ៉ូហាន គួរមានអនុញ្ញាតឲ្យមកនូវសេចក្តីសុំ
និងសេចក្តីនិរាសលើយ៉ូហាន ដើម្បីសាកល្បងយ៉ូហាន។
អពុតហេតុទាំងឡាយដែលសាតាំងគួរមានអនុញ្ញាតឲ្យសម្រេចនៅក្នុងថ្ងៃក្រោយ
គឺជាអពុតហេតុពិតប្រាកដ។ វាជាអពុតហេតុរបស់សាតាំង
ប៉ុន្តែព្រះមានអនុញ្ញាតឲ្យសាតាំងសម្រេចកិច្ចការកំពូលរបស់វា
ដោយមានគោលបំណងដូចគ្នានឹងដែលទ្រង់មានអនុញ្ញាតឲ្យសាតាំងសាកល្បងយ៉ូហាន។

«មនុស្សជាច្រើនខិតខំព្យាយាមពន្យល់អំពីការបង្ហាញខាងវិញ្ញាណ
ដោយយកទៅទាំងស្រុងជាការកុលដែលបន្ត និងលុបចោលនៃបុគ្គលិកមនុស្សមាឌ។ ប៉ុន្តែ
ទោះបីជាពិតជា លទ្ធផលនៃលុបចោលនៃបុគ្គលិកមនុស្សមាឌដែលគួរមានយកមកបង្ហាញថាជា
ការបង្ហាញពិតប្រាកដក៏ដោយ
ក៏មានការបង្ហាញដ៏ច្បាស់លាស់នៃអំណាចលើសធម្មជាតិផងដែរ។
សំឡេងគោះដំអាចកំហែង ដែលជាចំណុចចាប់ផ្តើមនៃវិញ្ញាណនិយមសម័យទំនើប
មិនមែនជាលទ្ធផលនៃលុបចោល ឬការផ្តាច់របស់មនុស្សឡើយ
ប៉ុន្តែជាកិច្ចការផ្ទាល់របស់ទេវតាអាក្រក់ ដែលតាមរយៈវិធីនេះមាននាំចូលការបោះបង្គោល
បញ្ចេញមួយក្នុងចំណោមការបោះបង្គោលនៃបំផ្លាញព្រលឹងមានជោគជ័យបំផុត។
មនុស្សជាច្រើននឹងគួរជាប់អន្ទាក់
ដោយសារជំនឿវិញ្ញាណនិយមគ្មានតែជាការកុលដែលបន្តរបស់មនុស្សប៉ុណ្ណោះ; ន
ៅពេលដែលពួកគេត្រូវប្រឈមមុខដោយផ្ទាល់នឹងការបង្ហាញទាំងឡាយដែលពួកគេមើ
នអាចមើលឃើញថាមិនមែនជាវិធីលើសធម្មជាតិបានទេ
នោះពួកគេនឹងត្រូវបោះបង្គោល
ហើយនឹងគួរមាននាំឲ្យទទួលយកការបង្ហាញទាំងនោះថាជាអំណាចដ៏ធំនៃព្រះ។»

«មនុស្សទាំងនេះមើលរំលងសាក្សីភាពនៃព្រះគម្ពីរ
អំពីការអស្ចារ្យទាំងឡាយដែលសាតាំង និងគុនាក់ងាររបស់វាបានប្រព្រឹត្ត។
ដោយជំនួយរបស់សាតាំងហ្នឹងហើយ
ដែលពួកគេអនុវត្តអាក្រក់របស់វាបានអាចកុលដែលបន្តការកិច្ចការរបស់ព្រះមាន។
ប៉ុន្តែវិស្វកម្មថា មុនការយាងមកជាលើកទីពីររបស់ព្រះគ្រីស្ទ
នឹងមានការបង្ហាញសុរសៀងគុនានៃអំណាចសាតាំង។ ការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់

នឹងត្រូវមានអ្វីមួយនាំមុខគឺ «ការប្រព្រឹត្តការរបស់សាតាំង ដោយអំណាចទាំងអស់ និងទីសំគាល់ និងការអសុចរុយក្នុងកុលាយ ហើយដោយគ្រប់ការបោះបញ្ចេញនៃពិធីទុច្ចរិត»។ ២ ថ្ងៃសៅរ៍ ២៨, ១០។ ហើយសាក្សីមាន ដោយពិពណ៌នាអំពីអំណាចប្រព្រឹត្តការអសុចរុយ ដល់នឹងត្រូវសម្រង់ឡើងនៃចុងក្រោយ ក៏ប្រកាសថា៖ «វាជារឿងការអសុចរុយយ៉ាងធំ ដល់ចំណុចជុំវិញក្នុងឆ្នាំចុងក្រោយនៃជីវិតមកលើផែនដី នៅមុខមនុស្សទាំងឡាយ ហើយវាបោះបញ្ចេញនៃអ្នកដល់រស់នៅលើផែនដី ដោយសារការអសុចរុយទាំងនោះ ដល់មានអំណាចជុំវិញ។ វិវរណៈ ១៣១៣, ១៤។ នៅទីនេះ មិនមែនគ្រាន់តែជាការក្នុងបន្ទប់បំណុលនោះដែលត្រូវបានទាយទុកជាមុនឡើយ។ មនុស្ស សត្រូវបានបោះបញ្ចេញនៃការអសុចរុយដែលគ្រាន់តែជាប់រស់សាតាំងមានអំណាច ជុំវិញ មិនមែនដោយអ្វីដែលពួកវាគ្រាន់តែអះអាងថាអាចជុំវិញបាននោះទេ»។ The Great Controversy, 553.

សារនានាហៅទីម៉ា នៅក្នុងសង្គ្រោះរបស់ ម៉ាទីន ត្រូវបានបង្ហាញថាជារចនាសម្ព័ន្ធព្យាករណ៍នៃសាសនាគ្រិស្តសាសនាដែលក្នុងចុងក្រោយ ដោយទាក់ទងនឹងការតស៊ូជូនក្នុងមួយនៃក្នុងព្រះវិហារ ដែលអាចត្រូវបានគំរាមថា ជាសម្បត្តិចេញបំណុល ទល់នឹងសម្បត្តិចេញបំណុល ឬសម្បត្តិចេញបំណុលអភិរក្សនិយម ទល់នឹងសម្បត្តិចេញបំណុលវិនិយម។ សម្បត្តិចេញបំណុលអភិរក្សនិយម ហើយតាមការអានអំពីអព្យាក្រឹត្យនោះរបស់ ម៉ាទីន គឺជាសម្បត្តិចេញបំណុល បានផ្តល់ការយល់ដឹងរបស់ខ្លួនលើក្រុមប្រឹក្សាវ៉ិកទីកង់ទីមួយ ដែលត្រូវបានស្ថាបនាដោយ Vatican I ដែលបានប្រព្រឹត្តទៅចាប់ពីថ្ងៃទី 8 ខែធ្នូ ឆ្នាំ 1869 ដល់ថ្ងៃទី 20 ខែកក្កដា ឆ្នាំ 1870 ដោយត្រូវបានកោះប្រជុំដោយសម្បត្តិចេញបំណុល Pius IX ហើយផ្ដោតជាចម្បងលើការកំណត់គោលនយោបាយនៃភ័ស្តុភាររបស់សម្បត្តិចេញបំណុល និងលើការដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈម និងបញ្ហាគោលនយោបាយផ្សេងៗ ដែលសាសនាចក្រគ្រិស្តសាសនាប្រឈមនឹងពេលនោះ។ ក្រុមប្រឹក្សាវ៉ិកទីកង់ទីពីរ ដែលជាទូទៅត្រូវបានស្ថាបនាថា Vatican II ត្រូវបានប្រារព្ធឡើងនៅពេលក្រោយជាច្រើន គឺចាប់ពីថ្ងៃទី 11 ខែតុលា ឆ្នាំ 1962 ដល់ថ្ងៃទី 8 ខែធ្នូ ឆ្នាំ 1965។ វាត្រូវបានកោះប្រជុំដោយសម្បត្តិចេញបំណុល John XXIII ហើយត្រូវបានបន្តដោយសម្បត្តិចេញបំណុល Paul VI បន្ទាប់ពីការស្វែងរករបស់ John XXIII។

នៅក្នុងពាក្យសម្តីរបស់ Martin «ថ្ងៃចុងក្រោយនៃសាសនាគ្រិស្តសាសនា» កំណត់សម្គាល់ការតស៊ូរវាងគោលនយោបាយអំពីភាពមិនអាចខុសឆ្គង និងអាទិភាពនៃសាសនាចក្រគ្រិស្តសាសនា ដូចដែលបានកំណត់ឡើងនៅក្នុង Vatican I ទល់នឹងវិនិយម ដែលបច្ចុប្បន្នត្រូវបានបង្ហាញដោយ Francis សម្បត្តិចេញបំណុលគ្រិស្តសាសនា ហើយត្រូវបានគំរាមថាវាបានកើតឡើងវិញ។ Martin សន្និដ្ឋានថា នៅក្នុងការតស៊ូសម្រាប់វិធីសាស្ត្រទាំងពីរនេះក្នុងការគ្រប់គ្រងសាសនាចក្រ សង្គមរាស្ត្រលោកលិកទីបីជុំវិញ ហើយព្រះយេស៊ូវត្រូវបានប្រកាស យ៉ាងចុះមកលើផែនដី ប្រទានព្រះពររបស់ព្រះអង្គលើសម្បត្តិចេញបំណុល ហើយគង់លើបល្ល័ង្កនៃសាសនាចក្រគ្រិស្តសាសនា។

នៅក្នុងខនីបបីដល់ខនីបបួន នៃនាយិកា ជំពូក ១១
បុរេគតិសាស្ត្រនៃកើតមានភូមិភាពមុនច្បាប់ផ្ទៃក្នុងអាទិភាពនៃខនីបបួនមួយ
ពិពណ៌នាអំពីសមរភូមិទីបី និងចុងក្រោយនៃសង្គ្រាមតំណាង។
នោះជាសមរភូមិដែលកើតឡើងបន្ទាប់ពីជ័យជម្នះរបស់ពូទីននៃក្នុងខនីបបួនមួយ
និងខនីបបី ប៉ុន្តែនៃកំណត់ការនៃខនីបនោះ ខនីបបួនបញ្ជាក់ថា
ពេលណាសាសនាកាតូលិកចូលមកក្នុងបុរេគតិសាស្ត្រនៃផ្ទៃក្នុងក្រោយ។

យោងតាមអសោយ សុរិយស្តេចយានប្លែកគួរឲ្យមានគំនិតច្នៃប្រឌិតច្បាស់លាស់ក្នុងអំឡុងរដូវកាលនិមិត្ត
រូបចិត្តសិបឆ្នាំនៃគរទីបួនមួយក្នុងព្រះបន្ទូលទំនាយនៃព្រះគម្ពីរ។
លើកដំបូងដែលសម្រេចប៉ាបគួរឲ្យមានលើកតម្កល់ឡើងនៃឆ្នាំ 538 សញ្ញា
សម្គាល់ដល់នាមុខការលើកតម្កល់របស់នាងគឺព្រះរាជក្រឹត្យរបស់យុស្តីនៀននៃឆ្នាំ
533។

បុរេគតិសាស្ត្រនៃព័ទ្ធជុំវិញក្រឹត្យរបស់ Justinian បង្ហាញថា Justinian
បានស្រង់រកការបង្កបង្កើនការគ្រប់គ្រងរបស់ខ្លួនលើកំណត់ក្របរបស់ខ្លួន ដោយបញ្ជា
ចប់ការផ្សព្វផ្សាយខាងសាសនានៃបង្កកឲ្យមានភាពច្បាស់លាស់នៃក្នុងរាជានាម
ក្រុម។ ការផ្សព្វផ្សាយនោះ គឺថា តំណែងរាជានៅ Constantinople ខាងកើត
ឬព្រះរាជានៅ Rome ខាងលិច ជាបុរេមុននៃព្រះរាជានៅថាគ្រីស្ទាន។ នៅខនីបបី
បុរេនាធិបតីចុងក្រោយនៃសហរដ្ឋអាមេរិក
នឹងគួរឲ្យបុរេមុននឹងវិវាទមួយដែលបង្កឲ្យគាត់ស្របតាមបុរេគតិសាស្ត្ររបស់ Justinian
ហើយបុរេសាសនាថា ព្រះរាជានៅកាតូលិក ជាបុរេមុនបែបព្រះរាជានៅ
និងជាអ្នកកែតម្រូវកាតូលិកសាសនាបុរេនា
ដើម្បីបង្កកើតការគាំទ្រផ្នែកនយោបាយដែលចាំបាច់
សម្រាប់បង្កបង្កើនអំណាចរបស់គាត់។

យើងមិនគួរដាក់ទំនុកចិត្តណាមួយលើការព្យាយាមសាតាំងនៃ Fatima ឡើយ ប៉ុន្តែយើង
គួរឲ្យមានទាមទារឲ្យយើងអង្វរដល់គួរឲ្យមានបើកសម្តែងនៃក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។
នេះដើមសក្តិសុភមង្គល
សុនដៃទាំងពីររបស់សក្តិសុភមង្គលនៃដៃបន្ទូលទៅក្នុងជំនាន់ទីបីរបស់វា
គឺជាជំនាន់នៃការសម្របសម្រួល។ សុនដៃខាងសាធារណរដ្ឋប្រហែលបុរេនៃឆ្នាំព្រះគម្ពីរត្រូវបាន
សំខ្លួននៃដល់ធនាគាររបស់ពិភពលោក
ដែលតាមដានដើមកំណើតរបស់ពួកគេឡើងទៅកាន់រដ្ឋសក្តិសុភមង្គលនៃខែកុម្ភៈ គឺ
Rothschilds ហើយនិងទំនាក់ទំនងដ៏អាថ៌កំបាំងរបស់វាជាមួយនឹង Illuminati, Freemasonry,
សមាគមសម្លាប់នាង និងគណៈ Jesuit។ Sister White
បានព្រមានដោយផ្ទាល់អំពីអង្គភាពទាំងនេះ។ ក្នុងអំឡុងពេលដូចគ្នានោះ Adventism
ខាង Laodicea ក្នុងនាមជាសុនដៃប្លុកស្តេច បានបុរេគល់ស្តាប់និមិត្ត
និងសាសនារបស់ខ្លួនទៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់លោកិយ។

នៅក្នុងអំឡុងពេលនោះផ្ទាល់ សុនដៃភាគខាងត្បូងសម័យទំនើបចាប់ផ្តើមបុរេគតិសាស្ត្រ
របស់វាជាមួយបដិវត្តន៍ស្តេច ហើយសុនដៃភាគខាងជើងសម័យទំនើបចាប់ផ្តើម
បុរេគតិសាស្ត្ររបស់វាជាមួយអព្យាក្រឹត្យនៃ Fatima។ ដូចដែល Malachi Martin
បានសង្កត់ធ្ងន់នៃក្នុងសង្គ្រាមរវាងសាសនាបុរេនា
លើសពីការតស៊ូខាងក្នុងរវាងសម្តេចប៉ាបលូអ និងសម្តេចប៉ាបអាគុយរ៉េ សាន់ Fatima
បានកំណត់អត្តសញ្ញាណការតស៊ូរបស់សាសនាកាតូលិកបុរេនាដ៏អស្ចារ្យនិយមជាទូទៅ

ប៉ុន្តែតែជាពិសេសប្រឆាំងនឹងអធិបតីយមរបស់រុស្ស៊ី។ អាថ៌កំបាំងដដែលសម្រាប់ប្រទេសនោះនៅឆ្នាំ 1917 គួរអនុវត្តតាមនោះ មានសេចក្តីសន្យា (របស់សាតាំង) ថា បុរសនិបប័ត្នមុនប្រឆាំងនឹងកោះហៅក្រុមប្រជុំ conclave មួយ ហើយឧទ្ទិសបុរសរុស្ស៊ីដល់ព្រះនាងក្រមុំម៉ារី នោះនឹងមិនមានសង្គ្រាមលោកលើកទីពីរឡើយ។ វាក៏បានបញ្ជាក់ផងដែរថា បុរសនិបប័ត្នមុនប្រឆាំងបដិសេធ នោះរុស្ស៊ីនឹងផ្តល់សេចក្តីសន្យាសន្តិភាពសម្រាប់ខ្លួនយ៉ាងទូលំទូលាយ ហើយបន្ទាប់មកនឹងមានសង្គ្រាមលោកមួយទៀត។

សង្គ្រាមលោកលើកទីពីរ បានរួមបញ្ចូលសង្គ្រាមរបស់សាសនាកាតូលិក ប្រឆាំងនឹងលទ្ធិកុម្មុយនិស្តរបស់រុស្ស៊ី។ កងទ័ពតំណាងរបស់សាសនាកាតូលិកក្នុងសង្គ្រាមនោះ គឺអាណូលីម៉ង់ណាស៊ី។ សម្រាប់ប្រទេសដែលតែងតែប្រើកងទ័ពតំណាងជានិច្ច។ នៅឆ្នាំ ១៩៣៣ ព្រះវិហារកាតូលិក តាមរយៈកិច្ចការរបស់កាតូលិក ប៉ាសលេលី បានចុះហត្ថលេខាលើកិច្ចព្រមព្រៀងមួយជាមួយ អាឌុលហ្វ ហ៊ីត្លែរ ដែលបានអនុញ្ញាតឱ្យហ៊ីត្លែរ ឡើងកាន់ការគ្រប់គ្រងប្រទេសអាណូលីម៉ង់ ហើយតាមសក្ខីកម្មរបស់ហ៊ីត្លែរផ្ទាល់ កិច្ចសន្យា (concordat) នោះហើយ ដែលបានអនុញ្ញាតឱ្យហ៊ីត្លែរ ដោះស្រាយបញ្ហាជនជាតិយូដ។ ពួកណាស៊ី គឺជាកងទ័ពតំណាងរបស់សម្រាប់ប្រឆាំងនឹងរុស្ស៊ីដែលមិនជឿលើព្រះ ក្នុងសង្គ្រាមលោកលើកទីពីរ ហើយនៅក្នុងសមរភូមិទីពីរនៃសង្គ្រាមតាមរយៈកងទ័ពតំណាង ដែលឡាននេះកំពុងគួរអនុវត្តនៅក្នុងប្រទេសអ៊ុយក្រែន នោះវាក៏កំពុងគួរអនុវត្តដោយកងទ័ពតំណាងណាស៊ីមួយផ្សេងទៀត។

យើងនឹងបន្តការសិក្សានេះនៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

«តាមរយៈកំហុសធំពីរនេះ គឺភាពអមតៈនៃព្រលឹង និងភាពបរិសុទ្ធនៃផ្ទៃអារិក្ខយ សាតាំងនឹងនាំប្រជាជនឲ្យស្ថិតនៅក្រោមការបោកបញ្ឆោតរបស់វា។ ខណៈដែលកំហុសទីមុនដាក់គ្រឹះសម្រាប់វិញ្ញាណនិយម កំហុសទីក្រោយបង្កកំណើតនៃការស្របចិត្តជាមួយទីក្រុងរ៉ូម។ ពួកយូគូស្តេងនៅ សហរដ្ឋអាមេរិកនឹងស្ថិតនៅជួរមុខក្នុងការលាតសន្ធឹងដល់ខ្លួនឯងកាត់ផ្តាច់ ោះ ដើម្បីបិទបាំងវិញ្ញាណនិយម; ពួកគេនឹងលូកដៃលាតសន្ធឹងកាត់ផ្តាច់ផ្តាច់ ោះ ដើម្បីបិទបាំងជាមួយអំណាចរ៉ូម៉ាំង; ហើយនៅក្រោមឥទ្ធិពលនៃហេតុបីជានេះ ប្រទេសនេះនឹងដើរតាមជំហានរបស់ទីក្រុងរ៉ូម ក្នុងការជាន់ឈ្នួលសិទ្ធិមនុស្ស។»

«នៅពេលដែលសាសនាវិញ្ញាណនិយមផ្តើមតាមគ្រឹះសុទ្ធសាសនាដែលមានតម្លៃមោះនៃសេចក្តី ម៉ឺនបច្ចុប្បន្ននៃកាន់តែជិតស្និទ្ធនឹង វាមានអំណាចកាន់តែខ្ពស់ក្នុងការបោកបញ្ឆោត និងចាប់អន្ទាក់។ សាតាំងផ្ទាល់ក៏បានប្រើប្រាស់វា តាមរបៀបសម័យទំនើបនៃបច្ចុប្បន្ន។ វានឹងលេចមកក្នុងលក្ខខណៈជាទូទៅនៃពិភពលោក។ តាមរយៈគ្រាន់ការរបស់សាសនាវិញ្ញាណនិយម ការអស្ចារ្យទាំងឡាយនឹងគួរអនុវត្ត មនុស្សស្នើនឹងគួរអនុវត្តពុទ្ធសាសនា ហើយការអស្ចារ្យជាច្រើនដែលមិនអាចបដិសេធបាននឹងគួរអនុវត្តប្រព្រឹត្ត។ ហើយដោយសារវិញ្ញាណទាំងនោះនឹងប្រកាសថាមានជំនឿលើព្រះគម្ពីរ

ហើយសម្បជនៃការគោរពចំពោះសុចរិតទាំងឡាយនៃពួកជំនុំ
ក៏ចុះការបស់ពួកវានឹងត្រូវបានទទួលស្គាល់ថាជាការបង្កហានិភ័យដ៏ធ្ងន់ធ្ងរ។»

«បន្ទាត់នៃការបង្កើតកែវដ៏អន្តរជាតិដែលអះអាងថាជាគុណសិទ្ធិសុទ្ធបរិស័ទ និងមនុស្សសម្បជន
ឥឡូវនេះសុទ្ធតែរឹតតែមិនអាចសម្រួលបានទេ។
សមាជិកព្រះវិហារសូរ្យាញ្ញអ៊ីដដែលលោកិយសូរ្យាញ្ញ
ហើយគ្រូរៀនខ្ពង់ខ្ពស់ជាស្រដៀងនឹងប្តីម្នាក់មួយពួកគេ
ហើយសាតាំងកំណត់ចិត្តនឹងបង្កបង្កើនពួកគេឲ្យទៅជាបុគ្គលិកមួយ
ហើយដូចនេះពង្សវង្សបុព្វហេតុរបស់វា
ដោយប្រមូលគ្រប់គុណសិទ្ធិទាំងឡាយនៃពួកហ្វីស្ត
ដល់អ្នកអង្គការព្រះវិហារសូរ្យាញ្ញជាសញ្ញាច្បាស់លាស់នៃព្រះវិហារពិត
នឹងត្រូវបញ្ជូនទៅកាន់ដោយដោយដោយអំណាចធុរៈការងារអស្ចារ្យនេះ; ហើយពួកបុគ្គលិកស្មើគ្នា
ដល់បានបោះបង់ចោលខ្លួននៃសេចក្តីពិត ក៏នឹងត្រូវរងផលប៉ះពាល់ដែរ។ ពួកហ្វីស្ត
ពួកបុគ្គលិកស្មើគ្នា និងពួកលោកិយ
នឹងទទួលបានកម្រិតខ្ពស់នៃការគោរពព្រះដោយគ្មានអំណាចរបស់វា ហើយពួកគេ
នឹងយឺតយ៉ាវទៅកាន់សម្បជនធម្មតាដែលនឹងអស្ចារ្យមួយសម្រាប់ការប្រព្រឹត្តិការណ៍
លោកិយទាំងមូល និងការនាំចូលមកនូវសហស្សវត្សរ៍ដែលបានរង់ចាំជាយូរមកហើយ។»

«តាមរយៈវិញ្ញាណនិយម សាតាំងបង្កហានិភ័យខ្ពស់ដូចជាអន្តរជាតិគុណសិទ្ធិមនុស្សសម្បជន
ដោយពុទ្ធបាលជំនីរបស់បុរាណជន
ហើយអះអាងថានឹងនាំមកនូវបុរាណជននៃសាសនាថ្មីមួយដែលខុសពីខុសពីជាងមុន;
ប៉ុន្តែក្នុងពេលតែមួយនោះ វាក៏ប្រព្រឹត្តិការងារជាអន្តរជាតិបំផ្លាញផងដែរ។
ការលុបបំបាត់នាំមកនូវការបំផ្លាញដល់ក្រុមគ្រួសារកសិករកសិករនានា។
ការខ្វះការគ្រប់គ្រងខ្ពស់បំផ្លាញពេញលេញពីអាសនៈ;
ការបណ្តេញខ្ពស់តាមគណៈសាសនាឈាម ជម្ពូនោះ និងការបង្កហានិភ័យ ក៏តាមមក។
សាតាំងវិវិកាយនឹងសង្កត់ធ្ងន់
ពីព្រោះវាបង្កឲ្យគណៈសាសនាអាក្រក់បំផុតនៃព្រលឹងត្រូវបានរំលោភបំពាន
ហើយបន្ទាប់មកក៏បោះបង់បុគ្គលិកនៃគ្រូរៀនរបស់វាទៅកាន់អស់កល្បប្រឆាំងនឹង
ទាំងលង់ផ្សេងៗទៀតនៃអំពើអាក្រក់ និងឈាម។ គោលបំណងរបស់វាគឺព្រះព្រះបុរាណជាតិ
ឲ្យធុរៈការងារបុរាណជននឹងគ្មានទៅវិញទៅមក ដុំបិកដោយវិធីនេះ
វាអាចបំបែកនិករបស់បុរាណជនឲ្យឆ្ងាយពីកិច្ចការរៀបចំខ្ពស់
ដើម្បីបំបែកឈរយ៉ាងមាំមួនទៅកាន់ផ្ទះរបស់ព្រះ។»

«សាតាំងក៏ធុរៈការងារតាមរយៈធាតុទាំងឡាយផងដែរ
ដើម្បីបំបែកផលចម្បងរបស់វាពីព្រលឹងទាំងឡាយដែលមិនបានគ្រូរៀនខ្ពស់
វាបានសិក្សាសាសនាចំពោះនិមិត្តរូបនៃសេចក្តីរំលោភបំពានរបស់ធម្មជាតិ
ហើយវាប្រើអំណាចទាំងអស់របស់វាដើម្បីគ្រប់គ្រងធាតុទាំងឡាយ
តាមដល់ព្រះទ្រង់អនុញ្ញាត។ កាលណាវាត្រូវបានអនុញ្ញាតឲ្យធុរៈការងារខ្ពស់
នោះហ្នឹងច្រើន ហ្នឹងគឺ អន្តរជាតិ ផ្ទះសម្បជន និងកូនៗ
ត្រូវបានបោះបង់បំបាត់ទៅយ៉ាងឆាប់រហ័សបំផុត ទុកខ្លួនបាត់បង់បន្ទាប់ពីមួយទៀត
ដូចជាកិច្ចការងារក្នុងមួយរំពេច។ គឺព្រះទ្រង់ដែលការពារសត្វលោករបស់ទ្រង់
នឹងឥតពួកគេជារបងការពារពីអំណាចរបស់អន្តរជាតិ ប៉ុន្តែ
ពិតជាគុណសិទ្ធិសាសនាបានបង្កហានិភ័យដោយចំពោះក្រិកយ៉ាងនឹងរបស់ព្រះយេស៊ូវ ហើយ
ព្រះអម្ចាស់នឹងធុរៈការងារយ៉ាងពិតប្រាកដដូចដែលទ្រង់បានប្រកាសថាទ្រង់នឹងធុរៈការងារ—ទ្រង់នឹង
ដកព្រះពររបស់ទ្រង់ចេញពីផែនដី និងដកការថែរក្សាសាសនាពររបស់ទ្រង់ចេញពីអស់អន្តរ

ដល់កំពុងបះបោរប្រឆាំងនឹងកុរិយាវិជ្ជា និងសច្ចក្តីបង្ករៀនរបស់ទ្រង់
ហើយបង្កខំអនុក្រាបឱ្យយុវជនដូចគ្នា។
សាតាំងមានអំណាចគ្រប់គ្រងលើអស់អនុក្រាបដល់ព្រះមិនមានការពារជាពិសេស។
វាបានផ្តល់អនុគ្រោះ និងធុរៈឱ្យអនុក្រាបរុងរឿង
ដើម្បីបំផ្លាញគម្រោងរបស់វាផ្ទាល់ ហើយវាបាននាំទុក្ខលំហែកមកលើអនុក្រាប
ហើយនាំមនុស្សស្រីឱ្យជឿថា គឺព្រះដល់កំពុងធុរៈឱ្យទុក្ខលំហែក។ The Great
Controversy, 588, 589.